

Nr 325.

Av herr **Bengtson m. fl.**, om vidgad rätt för militär personal att åtnjuta taxenedsättning vid permissionsresor.

Det torde råda enighet om att de värnpliktigas möjligheter att under rekryt- eller beredskapstjänstgöring hålla god kontakt med hemmet och hemorten äro av stor betydelse för individernas trevnad och därmed också för deras förmåga och intresse att fullgöra de uppgifter, som tilldelas dem av försvarsmakten. Då militärtjänstgöringen i regel betyder ekonomiska uppoffringar för de värnpliktiga, bör det anses vara en riktig princip, att de genom taxenedsättningar få bättre möjligheter till resor till hemorten vid veckohelgsledigheterna. Genom Kungl. Maj:ts brev av den 14 juni 1940 och den 23 oktober 1942 (kommunikationsdepartementet) ha också bestämmelser utfärdats om att militär personal vid permissionsresor å järnväg skola komma i åtnjutande av sådan taxenedsättning, att enkel biljett gäller även för återresan. Dessa s. k. militära veckoslutsbiljetter, som varit av stor betydelse för ovan angivna syfte, tillämpas såväl vid statens järnvägar som vid enskilda järnvägar, vilka ha samtrafik med statens järnvägar. Någon ersättning för taxenedsättningen från statskassan utgår icke till järnvägarna.

Motsvarande taxenedsättning tillämpas däremot icke, om permittenterna nödgas företaga resan med buss eller båt. Många permissionsresenärer ha att färdas långa avstånd med buss eller båt, antingen hela resan eller också för att få anslutning till järnväg. I stor utsträckning gäller detta för värnpliktiga från landsbygden, vilka i många fall dessutom kunna ha att färdas långa sträckor med cykel eller till fots från och till busshållplats eller båtbygga. Det synes oss vara önskvärt, att dessa skulle kunna få tillgodogöra sig ifrågavarande taxenedsättning även för den del av resan, som företages å reguljära buss- eller båtlinjer.

Sådan taxenedsättning bör utan större svårigheter kunna tillämpas för militär personals permissionsresor å statens järnvägars bussar. Men vi anse också, att samma förmåner — liksom nu är fallet vid enskilda järnvägar — skulle kunna komma militär personal till del vid permissionsresor även å reguljära buss- och båtlinjer i enskild ägo. Det bör betonas, att ifrågavarande taxenedsättning visserligen främst har en social motivering men dock väl synes kunna förenas med en god trafikekonomi.

Med anledning av vad som ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära, att nu gällande bestämmelser måtte ändras så, att ifrågavarande taxenedsättning för militär personals permissionsresor må kunna tillämpas även å resa med statens järnvägars bussar, samt att åtgärder vidtagas för att, därest så är möjligt, uppnå samma förmåner för permissionsresor å andra reguljära buss- och båtlinjer.

Stockholm den 26 januari 1952.

Torsten Bengtson
i Danderyd.

Olof Pålsson.

Lars E. Andersson.

Nr 326.

Av herr **Cassel m. fl.**, om upprättande av en plan över erforderliga åtgärder mot landsbygdens avfolkning.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 395.)

Stockholm den 26 januari 1952.

Leif Cassel.

Fritiof Domö.

Ebbe Ohlsson.

Ragnar Lundqvist.

Gustaf Velander.

Carl Eskilsson.

Erik Arrhén.
